

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200107
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3022200107.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Martina Tisa a JUDr. Michala Matulníka, PhD., v právnej veci žalobcu: TROCKEN, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Doležalova č. 15C, IČO: 46 869 590, právne zast.: JUDr. Ing. Igorom Hudobom, PhD., advokátom a konateľom PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 23/C, IČO: 36 668 745, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom v Košiciach, Masarykova č. 10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 09. februára 2022, číslo NIP/NIP_PO/BEZ/2022/2578, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici z 30. novembra 2023, č. k. TN-13S/28/2022-150, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Správneho súdu v Banskej Bystrici z 30. novembra 2023, č. k. TN-13S/28/2022-150, m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného z 09. februára 2022, číslo NIP/NIP_PO/BEZ/2022/2578 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania na správnom súde a kasačnom súde voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom z 30. novembra 2023, č. k. TN-13S/28/2022-150 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 09. februára 2022, číslo NIP/NIP_PO/BEZ/2022/2578, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu práce Trenčín z 12. novembra 2021, číslo IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/798.

2. Predmetným rozhodnutím Inšpektorát práce Trenčín uložil žalobcovi podľa § 7b ods. 8 zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z.z.“) pokutu vo výške 15.000 eur - za porušenie povinností plynúcej z § 7b ods. 5 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. a konkrétne spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ porušil zákaz prijať prácu tým, že prijal dňa 25. februára 2020 cezhraničnú dodávku prác na základe Rámcovej zmluvy o spolupráci na dodávku diela a služieb z 23. decembra 2019 od právnickej osoby ADDA Agency Kereskedelmi és Szolgáltató Korilátolt Felelősségű Társaság, Bajcsy - Zsilinszky utca 27, 9021 Győr, Maďarsko, IČO: 99990348, zapísaná v registri Registrového súdu, číslo zápisu: 08-09-031196, ICZ: 9000612962 prostredníctvom fyzických osôb

vykonávajúcich prácu „picker“ na pracovisku DC TESCO Beckov 550, 916 38 Beckov, IČO: 31 321 828, konkrétne

F. G., F. XX. I. XXXX, občan Srbskej republiky,
E. D., F. XX. I. XXXX, občan Srbskej republiky,
T. H., F. XX. D. XXXX, občan Srbskej republiky,
O. P., F. XX. E. XXXX, občan Srbskej republiky,
J. D., F. XX. E. XXXX, občan Srbskej republiky,
J. D., F. XX. F. XXXX, občan Srbskej republiky,
D. P., F. XX. J. XXXX, občan Srbskej republiky,
F. E., F. XX. D. XXXX, občan Srbskej republiky,
F. S., F. XX. D. XXXX, občan Srbskej republiky,
D. S., F. XX. C. XXXX, občan Srbskej republiky,
F. H., F. XX. F. XXXX, občan Srbskej republiky,
H. J., F. XX. E. XXXX, občan Srbskej republiky,
I. O., F. XX. D. XXXX, občan Srbskej republiky,
Y. C., F. XX. E. XXXX, občan Ukrajiny,
R. W., F. XX. I. XXXX, občan Ukrajiny,
I. A., F. XX. C. XXXX, občan Ukrajiny,
J. H., F. XX. I. XXXX, občan Ukrajiny,
Z. W., F. XX. E. XXXX, občan Ukrajiny,
J. U., F. XX. J. XXXX, občan Ukrajiny,

t.j. štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorých nelegálne zamestnávala, čím porušil zákaz nelegálneho zamestnávania v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z., keďže neboli splnené podmienky na ich zamestnanie podľa osobitného predpisu - § 21 ods. 1 písm. a/ až f/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 5/2004“),

- za porušenie povinnosti (aj s prihliadnutím na absorpčnú zásadu) vyplývajúcej z ustanovenia § 99 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 311/2001 Z.z.“) spočívajúcej v tom, že žalobca ako zamestnávateľ v súvislosti s výkonom inšpekcie práce na pracovisku DC TESCO Beckov 550, 916 38 Beckov nevedol v období mesiaca január 2020 a mesiaca február 2020 evidenciu pracovného času tak, aby bol zaznamenaný začiatok a koniec časového úseku, v ktorom zamestnankyňa P. L. E., narodená XX. M. XXXX, s ktorou mal uzatvorenú Pracovnú zmluvu z 31. októbra 2019, vykonávala prácu, pričom v zmysle písomného dokladu týkajúceho sa evidencie pracovného času „Mesiac 01/2020 a Mesiac 02/2020“ bol zaznamenaný len celkový počet odpracovaných hodín.

3. Správny súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 2 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 19 ods. 2 písm. a/, § 19 ods. 6 zákona č. 125/2006 Z.z., § 2 ods. 2 písm. c/, § 3 ods. 2, § 7b ods. 1, § 7b ods. 5 písm. b/, § 7b ods. 6, § 7b ods. 8 zákona č. 82/2005 Z.z., § 99 zákona č. 311/2001 Z.z., § 21 zákona č. 5/2004 Z.z., § 32 ods. 1,2, § 40 ods. 1 Správneho poriadku, ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

4. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány vec správne právne posúdili, z vykonaného dokazovania vyvodili správne skutkové závery, pričom svoje rozhodnutia náležite odôvodnili. Uviedol, že predpokladom na uloženie sankcie za porušenie zákazu v zmysle § 7b ods. 5 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. je nelegálne zamestnávanie fyzickej osoby právnickou osobou, ktorá dodáva alebo poskytuje prácu alebo službu práve prostredníctvom nelegálne zamestnanej fyzickej osoby a tiež, že žalobca prijal službu, ktorú mu na základe zmluvy dodal poskytovateľ služby. V tomto smere mal preukázané, že dodávateľom služieb pre žalobcu bola spoločnosť ADDA Agency Kft., ktorá sa dopustila nelegálneho zamestnávania porušením § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z.; predmetnej zahraničnej spoločnosti bola následne rozhodnutím Inšpektorátu práce Trenčín z 18. mája 2021, číslo č. IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/238 pre nelegálne zamestnávanie uložená sankcia - pokuta vo výške 20.000 eur. Rovnako mal preukázané, že služby boli poskytnuté na základe Rámcovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako objednávateľom a zahraničnou obchodnou spoločnosťou ADDA Agency Kft. ako poskytovateľom. Z vykonaných dôkazov v priebehu správneho konania mal preukázané, že pracovnú činnosť kontrolovaných zamestnancov - cudzích štátnych príslušníkov koordinoval žalobca, pričom až finálne výsledky prác žalobca odovzdal obchodnej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s. na základe zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom ako zhotoviteľom a TESCO STORES SR, a.s. ako objednávateľom. Zmluvný vzťah medzi zahraničnou

obchodnou spoločnosťou ADDA Agency Kft. a spoločnosťou TESCO STORES SR, a.s. nejestvoval. Správny súd mal ďalej preukázané, že žalobca bol riadne informovaný o začatí inšpekcie práce, k námietke, že protokoly z inšpekcie práce neboli so žalobcom osobne prerokované, vyhodnotil ako nedôvodnú, keď zákon č. 125/2006 Z.z. neukladá povinnosť inšpektorátu práce nevyhnutne iba osobne prerokovať protokol, teda protokol možno prerokovať aj inou formou, telefonicky, alebo písomne. Dodal, že žalobcovi boli oba protokoly riadne doručené, z protokolu zo 07. septembra 2020 vyplýval zoznam dokladov, z ktorých boli nedostatky zistené vrátane zápisníc o poskytnutí informácií, pričom obsah týchto zápisníc bol v protokole uvedený. Žalobca mal možnosť sa s oboma protokolmi oboznámiť a tiež sa k nim vyjadriť. Žalobca toto právo využil iba vo vzťahu k jednému z protokolov. Správny súd ako nedôvodnú považoval tiež námietku žalobcu ohľadom zbavenia sa zodpovednosti za nelegálne zamestnávanie podľa analogickej aplikácie § 7b ods. 1 zákona č. 82/2005 Z.z., keď uvedené ustanovenie je spôsobilé zbaviť zodpovednosti žalobcu iba v prípade, ak by išlo o nelegálne zamestnávanie ustanovené v § 2 ods. 3 zákona č. 82/2005 Z.z., teda o prípad, že by bol žalobca sankcionovaný za to, že nelegálne zamestnával štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý vykonával závislú prácu a zdržiaval sa na území Slovenskej republiky v rozpore so zákonom č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V danom prípade však žalobcovi bolo vytknuté porušenie ustanovenia § 7b ods. 5 zákona č. 82/2005 Z.z. Navyše správne delikty právnických osôb, sú správny deliktami postihovanými bez ohľadu na zavinenie. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, pri ktorej správny orgán preukazuje len porušenie právnej povinnosti zo strany účastníka konania, nie zavinenie.

5. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

6. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Konkrétne namietal, že žalobca v zmysle zmluvy o dielo uzavretej medzi ním a spoločnosťou TESCO STORES SR, a.s. poskytoval službu tejto spoločnosti v priestoroch poskytnutých spoločnosťou TESCO STORES SR, a.s., s pracovnými prostriedkami (vysokozdvíhací vozík, vozidlá na prepravu paliet) v držbe tejto spoločnosti, na základe pokynov zamestnanca tejto spoločnosti, ktorý zamestnancom spoločnosti ADDA Agency Kft. zadeľoval prácu, kontroloval kvalitu práce a zaznamenával príchod a odchod zamestnancov spoločnosti ADDA Agency Kft., ktorí vykonávali službu, ktorej koncovým príjmom bola spoločnosť TESCO STORES SR, a.s.

9. Namietal tiež nezákonnosť oboch protokolov z inšpekcie práce, keď tieto neboli riadne prerokované. Povinnosť inšpektorátu práce plynúca z § 13 ods. 2 a § 14 ods. 4 zákona č. 125/2006 Z.z. nemôže byť nahradená možnosťou žalobcu telefonicky sa vyjadriť k zisteniam uvedeným v protokole, navyše, ak tak inšpektorát práce učinil na základe nešpecifikovaného ustanovenia opatrenia Ústredného krízového štábu Slovenskej republiky z 12. marca 2020 na zamedzenie šírenia nákazy COVID-19.

10. V ďalšej časti aj s odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 117/07, III. ÚS 311/01, III. ÚS 107/07, IV. ÚS 14/07, III. ÚS 311/07, I. ÚS 265/05, I. ÚS 33/2012, III. ÚS 199/09, I. ÚS 114/08, IV. ÚS 252/04, II. ÚS 85/06, I. ÚS 96/94) a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/25/2007 namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozsudku správneho súdu.

11. Nakoniec žalobca namietal, že inšpektorát práce tým, že opomenul žalobcu oboznámiť s protokolom vyhotoveným v súvislosti s kontrolou nelegálneho zamestnávania v spoločnosti ADDA Agency Kft., priamo porušil procesné práva žalobcu, čo malo priamy vplyv na výsledok inšpekcie práce u žalobcu. Inšpektorát práce teda opomenul svoju povinnosť oboznámiť žalobcu so všetkými relevantnými dôkazmi, t.j. aj s výsledkom inšpekcie práce u spoločnosti ADDA Agency Kft. a neumožnil žalobcovi sa k týmto výsledkom vyjadriť.

12. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo eventuálne, zrušil prvostupňové správne rozhodnutia a naň nadväzujúce rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

III.

13. Žalovaný sa v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 20. marca 2024 v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom správneho súdu považujúc ho za vecne správny a zákonný. Správny súd ako aj žalovaný sa zaoberali všetkými námietkami žalobcu a logickým a konzistentným spôsobom mu ozrejmili správnu úvahu, ktorou sa pri rozhodovaní riadili. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

14. Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalobcovi dňa 17. apríla 2024 na vedomie.

V.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

16. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

19. Podľa § 195 SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a/ zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b/ ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c/ ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d/ ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,

e/ ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

20. Podľa § 197 SSP, správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

21. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

22. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 09. februára 2022, číslo NIP/NIP_PO/BEZ/2022/2578, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 12. novembra 2021, číslo IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/798 o uložení pokuty vo výške 15.000 eur

- za porušenie povinnosti plynúcej z § 7b ods. 5 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. a konkrétne spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ porušil zákaz prijať prácu tým, že prijal dňa 25. februára 2020 cezhraničnú dodávku prác na základe Rámcovej zmluvy o spolupráci na dodávku diela a služieb z 23. decembra 2019 od právnickej osoby ADDA Agency Kft. prostredníctvom už v bode 2 tohto rozsudku bližšie špecifikovaných fyzických osôb vykonávajúcich prácu „picker“ na pracovisku DC TESCO Beckov 550, t.j. štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorých nelegálne zamestnávala, čím porušil zákaz nelegálneho zamestnávania v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z., keďže neboli splnené podmienky na ich zamestnávanie podľa osobitného predpisu - § 21 ods. 1 písm. a/ až f/ zákona č. 5/2004 Z.z.,

- za porušenie povinnosti (aj s prihliadnutím na absorpcnú zásadu) vyplývajúcej z ustanovenia § 99 zákona č. 311/2001 Z.z. spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ v súvislosti s výkonom inšpekcie práce na pracovisku DC TESCO Beckov 550, 916 38 Beckov nevedol v období mesiaca január 2020 a mesiaca február 2020 evidenciu pracovného času tak, aby bol zaznamenaný začiatok a koniec časového úseku, v ktorom zamestnankyňa P. L. E., narodená XX. M. XXXX, s ktorou mal uzatvorenú Pracovnú zmluvu z 31. októbra 2019, vykonávala prácu, pričom v zmysle písomného dokladu týkajúceho sa evidencie pracovného času „Mesiac 01/2020 a Mesiac 02/2020“ bol zaznamenaný len celkový počet odpracovaných hodín.

24. Zákon č. 125/2006 Z.z. upravuje inšpekciu práce, prostredníctvom ktorej sa presadzuje ochrana zamestnancov pri práci a výkon štátnej správy v oblasti inšpekcie práce, vymedzuje pôsobnosť orgánov štátnej správy v oblasti inšpekcie práce a ich pôsobnosť pri výkone dohľadu podľa osobitného predpisu a ustanovuje práva a povinnosti inšpektora práce a povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby (§ 1).

25. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ bod 1 a 4 zákona č. 125/2006 Z.z., inšpekcia práce je a/ dozor nad dodržiavaním

1. pracovnoprávných predpisov, 2) ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovršili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie,

4. právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

26. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 125/2006 Z.z., v prípade zistenia nedostatkov u kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je inšpektor práce povinný vypracovať protokol a ten prerokovať so zamestnávateľom alebo ním povereným zamestnancom, alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Inšpektor práce je povinný pri vypracúvaní protokolu prihliadať na vyjadrenia a doklady uplatnené alebo predložené kontrolovaným zamestnávateľom alebo kontrolovanou fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, počas výkonu inšpekcie práce do prerokovania protokolu.

27. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z.z., protokol obsahuje označenie príslušného inšpektorátu práce, meno a priezvisko inšpektora práce, ktorý vykonal inšpekciu práce, označenie kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, miesto a čas vykonania inšpekcie práce, predmet inšpekcie práce, zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv, podpis a vyjadrenie zamestnávateľa alebo ním povereného zamestnanca, alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, k zisteným porušeniam predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a k ďalším skutočnostiam uvedeným v protokole, stanovisko inšpektora práce k tomuto vyjadreniu, dátum vypracovania a dátum prerokovania protokolu, podpis inšpektora práce a odtlačok pečiatky. Protokol obsahuje aj vyjadrenie právnickej osoby alebo fyzickej osoby ku skutočnostiam uvedeným v protokole,

ktoré sa jej týkajú, ak ide o vyšetrovanie udalosti uvedenej v § 7 ods. 3 písm. b/. Ak bolo zistené porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania, protokol obsahuje aj čas, keď bolo porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania zistené, a ak boli preukázané, aj dohodnutú mzdu a dobu trvania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

28. Podľa § 14 ods. 3 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z., inšpektor práce po posúdení písomného vyjadrenia kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručeného v lehote určenej inšpektorom práce, vyhotoví dodatok k protokolu, v ktorom uvedie toto vyjadrenie a svoje stanovisko k nemu; dodatok k protokolu je súčasťou protokolu.

29. Zákon č. 82/2005 Z.z. vymedzuje nelegálnu prácu a nelegálne zamestnávanie, ustanovuje zákaz vykonávania nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, výkon kontroly, povinnosti kontrolného orgánu a postihy za porušenie zákazu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

30. Podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z., nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, 1) ak využíva závislú prácu štátneho príslušníka tretej krajiny a nie sú splnené podmienky na jeho zamestnávanie podľa osobitného predpisu. 4) (odkaz na § 21 ods. 1 zákona č. 5/2004 Z.z.).

31. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 82/2005 Z.z., nelegálne zamestnávanie je aj zamestnávanie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa zdržiava na území Slovenskej republiky v rozpore s osobitným predpisom 8) (odkaz na zákon č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 75/2013 Z.z., zákon č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a ktorý vykonáva závislú prácu.

32. Podľa § 7b ods. 1 zákona č. 82/2005 Z.z., právnická osoba alebo fyzická osoba nie je zodpovedná za nelegálne zamestnávanie podľa § 2 ods. 3, ak splnila povinnosti podľa osobitného predpisu 23) (odkaz na § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 5/2004 Z.z.) a nevedela, že doklad o pobyte alebo iné oprávnenie na pobyt boli sfaľšované.

33. Podľa § 7b ods. 5 zákona č. 82/2005 Z.z., právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie prijať prácu alebo službu, ktorú jej na základe zmluvy dodáva alebo poskytuje právnická osoba alebo fyzická osoba (ďalej len „poskytovateľ služby“) prostredníctvom fyzickej osoby, ktorú nelegálne zamestnáva, ak ide
a/ o cezhraničné poskytovanie služby po dobu presahujúcu päť dní v období 12 mesiacov od prvého poskytnutia služby alebo
b/ o vnútroštátnu dodávku práce alebo cezhraničnú dodávku práce.

34. Podľa § 7b ods. 6 zákona č. 82/2005 Z.z., poskytovateľ služby je povinný na požiadanie právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom, ktorým dodáva prácu alebo poskytuje službu podľa odseku 5, bezodkladne poskytnúť v nevyhnutnom rozsahu doklady a osobné údaje fyzických osôb, prostredníctvom ktorých im dodáva prácu alebo poskytuje službu, ktoré sú potrebné na to, aby právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, mohli skontrolovať, či poskytovateľ služby neporušuje zákaz nelegálneho zamestnávania.

35. Podľa § 7b ods. 7 zákona č. 82/2005 Z.z., dodávka práce na účely tohto zákona je
a/ vnútroštátna dodávka práce, ktorou je dočasné pridelenie fyzickej osoby na výkon práce podľa osobitného predpisu, 24a)

b/ cezhraničná dodávka práce, ktorou je

1. dočasné pridelenie fyzickej osoby z iného štátu ako Slovenskej republiky na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi na území Slovenskej republiky,
2. vyslanie fyzickej osoby z iného štátu ako Slovenskej republiky na územie Slovenskej republiky uskutočnené medzi ovládajúcou osobou a ovládanou osobou 24b) alebo medzi ovládanými osobami.

36. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú; ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný

súd“), Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.

37. Podľa § 195 písm. c/ SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie.

38. Podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

39. Podľa § 131 Správneho súdneho poriadku správny súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, rozhodnutím o osobnom stave a o vzniku alebo zániku spoločnosti. Rozhodnutím o priestupku a inom správnom delikte je správny súd viazaný len, ak takéto rozhodnutie nie je predmetom samotného konania.

40. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis žalovaného, najvyšší správny súd zistil, že

- dňa 25. februára 2020 u žalobcu a v dňoch 26. marca 2020, 31. marca 2020, 09. apríla 2020, 15. apríla 2020 na príslušnom inšpektoráte práce bola vykonaná inšpekcia práce zameraná na kontrolu vybranej časti pracovnoprávných predpisov a na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania podľa zákona č. 82/2005 Z.z.,

- prvostupňový správny orgán dňa 15. apríla 2020 na základe vykonanej kontroly vyhotovil Protokol č.: ITN-090-2-2.4/P-A24,28-20, A 20 113 (ďalej len „Protokol z 15. apríla 2020“) so záverom konštatujúcim vo vzťahu ku kontrolovanej osobe (žalobca) okrem iného porušenie § 99 Zákonníka práce spočívajúce v tom, že žalobca ako zamestnávateľ nepreukázal, že viedol v období mesiaca január 2020 a mesiaca február 2020 evidenciu pracovného času tak, aby bol zaznamenaný začiatok a koniec časového úseku, v ktorom zamestnankyňa P. L. E., vykonávala prácu, pričom v zmysle písomného dokladu týkajúceho sa evidencie pracovného času „Mesiac 01/2020 a Mesiac 02/2020“ bol zaznamenaný len celkový počet odpracovaných hodín,

- v príslušnom protokole bol žalobca zároveň poučený o možnosti vyjadriť sa k protokolu v lehote troch (3) pracovných dní od jeho prevzatia, respektíve doručenia; zároveň v protokole bolo uvedené, že z dôvodu mimoriadne situácie na území Slovenskej republiky v nadväznosti na prijaté opatrenia Ústredného krízového štábu Slovenskej republiky z 12. marca 2020 na zamedzenie šírenia nákazy COVID-19 mal žalobca možnosť prerokovať predmetný protokol telefonicky,

- podľa úradného záznamu z 28. apríla 2020 bol protokol telefonicky prerokovaný dňa 21. apríla 2020;

- žalobca sa k protokolu nevyjadril s tým, že dňa 22. apríla 2020 doručil informáciu o prijatých opatreniach,

- rovnako dňa 25. februára 2020 u žalobcu a v dňoch 02. marca 2020, 20. marca 2020, 30. marca 2020, 14. apríla 2020, 30. apríla 2020, 04. mája 2020, 07. mája 2020, 30. júla 2020, 18. augusta 2020, 24. augusta 2020, 07. septembra 2020 na príslušnom inšpektoráte práce bola vykonaná inšpekcia práce zameraná na kontrolu vybranej časti pracovnoprávných predpisov a na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania podľa zákona č. 82/2005 Z.z.,

- prvostupňový správny orgán dňa 07. septembra 2020 na základe vykonanej kontroly vyhotovil Protokol č.: IPTN_ODD_PPV/KON/2020/2393, ITN-257-2-2.3/P-B-24-20, číslo úlohy B2 (ďalej len „Protokol zo 07. septembra 2020“), so záverom konštatujúcim vo vzťahu ku kontrolovanej osobe (žalobca) porušenie zákazu prijať prácu tým, že v mesiaci február 2020, t.j. od 01. februára 2020 do 28. februára 2020 prijala cezhraničnú dodávku prác prostredníctvom fyzických osôb bližšie uvedených v bode 2 tohto rozsudku, ktorú jej poskytovala právnická osoba ADDA Agency Kft.,

- v príslušnom protokole bol žalobca zároveň poučený o možnosti vyjadriť sa k protokolu v lehote troch (3) pracovných dní od jeho prevzatia, respektíve doručenia; zároveň v protokole bolo uvedené, že z dôvodu mimoriadne situácie na území Slovenskej republiky v nadväznosti na prijaté opatrenia Ústredného krízového štábu Slovenskej republiky z 12. marca 2020 na zamedzenie šírenia nákazy COVID-19 mal žalobca možnosť prerokovať predmetný protokol telefonicky,

- žalobca k zisteniam uvedeným v protokole zo 07. septembra 2020 zaslal písomné stanovisko 28. septembra 2020 uvádzajúc, že dňa 09. apríla 2020 nebola vykonaná inšpekcia práce u žalobcu tak, ako je uvedené v protokole, od dátumu prevzatia tohto protokolu neprijíma cezhraničné dodávky práce prostredníctvom cudzích štátnych príslušníkov, ukončil spoluprácu so spoločnosťou ADDA Agency Kft. výpoveďou rámcovej zmluvy o spolupráci na dodávku diela a služieb, o tejto skutočnosti písomne informoval vedenie spoločnosti DC TESCO, Beckov; dodal, že príčinou vzniku porušení bolo, že z predložených podkladov zo strany dodávateľa služieb (ADDA Agency Kft.; pozn. súdu) nebolo možné jednoznačne zistiť nesprávny postup zamestnávania cudzích štátnych príslušníkov, prostredníctvom ktorých spoločnosť ADDA Agency Kft. poskytovala prácu žalobcovi s tým, že prístup do systému, ktorý eviduje údaje v Maďarskej republike, nie je pre verejnosť prístupný; rovnako žiadal odpoveď, či kontrolovaní zamestnanci odpovedali na totožné otázky; v závere uviedol, že konateľ žalobcu sa nezúčastnil výkonu inšpekcie práce, pričom v protokole je uvedené, že za kontrolovaný subjekt sa výkonu inšpekcie zúčastnil konateľ,
- prvostupňový správny orgán dňa 05. októbra 2020 vyhotovil Dodatok č. 1 k protokolu zo 07. septembra 2020 vecne zotrvajúc na zisteniach obsiahnutých v protokole zo 07. septembra 2020,
- prvostupňový správny orgán následne listom z 08. októbra 2021 oznámil žalobcovi začatie správneho konania; zároveň žalobcu poučil o možnosti vyjadriť sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia i k spôsobu ich zisťovania a predložiť, prípadne navrhnúť príslušné dôkazy, respektíve ich doplnenie,
- žalobca sa k začatiu správneho konania vyjadril uvádzajúc, že v protokoloch vytknuté nedostatky odstránil, o čom upovedomil inšpektorát práce, oba protokoly neboli žalobcovi predložené a neboli so žalobcom prerokované, na základe čoho aj v zmysle zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov kontrolu nemožno považovať za ukončenú,
- následne dňa 12. novembra 2021 prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým žalobcovi podľa § 7b ods. 8 zákona č. 82/2005 Z.z. uložil pokutu vo výške 15.000 eur za porušenie už vyššie bližšie špecifikovaných povinností,
- na odvolanie žalobcu žalovaný ako odvolací správny orgán tu preskúmaným rozhodnutím z 09. februára 2022 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 12. novembra 2021.

41. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobcom v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru, že je daný dôvod na zmenu rozsudku správneho súdu a zrušenie správnu žalobou napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

42. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti (okrem iného) namietal porušenie jeho procesných práv spočívajúce v zásade v tom, že nebol oboznámený s protokolom vyhotoveným v súvislosti s kontrolou nelegálneho zamestnávania v spoločnosti ADDA Agency Kft., na základe čoho nemal možnosť sa ani vyjadriť k zisteniam plynúcim z príslušného protokolu.

43. V tomto smere najvyšší správny súd uvádza, že v predmetnej veci ide o spáchanie správneho deliktu na úseku nelegálneho zamestnávania, a teda sankcia, ktorá hrozí žalobcovi, má v zmysle záverov plynúcich z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Engel a iní proti Holandsku z 08. júna 1976 (číslo 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5354/72, 5370/72, body 82-83) trestný charakter. Vzhľadom na to, že pojmy použité v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako sú „trestný čin“ a „obvinenie“, ale aj „občianske práva alebo záväzky“ je potrebné vykladať autonómne od významu, ktorý týmto pojmom prisudzujú vnútroštátne systémy práva (pozri napríklad rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Albert a Le Compte proti Belgicku z 30. februára 1983, číslo sťažnosti 7299/75 a 7496/76, vo veci Escoubet proti Belgicku z 28. októbra 1995, číslo sťažnosti 26780/95, vo veci Lauko proti Slovenskej republike z 02. septembra 1998, číslo sťažnosti 4/1998/907/1119) došlo k rozšíreniu pojmov „trestné obvinenie“ / „trestný čin“ aj na prípady, ktoré vecne svojou povahou nepatria medzi tradičné kategórie trestného práva. Pojmy „trestný čin“, „trestné obvinenie“ sa teda nevzťahujú len na prípady, ktoré svojou závažnosťou, intenzitou spadajú pod typické tvrdé jadro trestného práva (súdne delikty - trestné činy), ale vzťahujú sa aj na iné protiprávne konania majúce podobu správnych deliktov ako napríklad priestupky, alebo iné správne delikty a v rámci nich a vo vzťahu k tu prejednávanej veci aj zmiešané správne delikty, t.j. správne delikty právnických osôb alebo fyzických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie.

44. V tu prejednávanej veci žalobca nebol postihnutý za nelegálne zamestnávanie (porovnaj § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. v spojení s § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z.z.), ale za to, že žalobca porušil zákaz prijať prácu alebo službu, ktorú mu na základe zmluvy dodala alebo poskytla právnická osoba alebo fyzická osoba (poskytovateľ služby) prostredníctvom fyzickej osoby, ktorú nelegálne zamestnávala a za predpokladu, že išlo o cezhraničné poskytovanie služby alebo o vnútroštátnu dodávku práce alebo cezhraničnú dodávku práce (porovnaj § 7b ods. 5 v spojení s § 7b ods. 8 zákona č. 82/2005 Z.z.). Z takto vymedzenej skutkovej podstaty správneho deliktu a najmä z jej objektívnej stránky je zrejmé, že jedným z obligatórných znakov je, že poskytovateľ služby (v tu prejednávanej veci obchodná spoločnosť ADDA Agency Kft.) bola osobitne (rozumej vo svojom vlastnom správnom konaní) postihnutá za porušenie povinností na úseku nelegálneho zamestnávania. Túto skutočnosť potvrdzuje rozhodnutie vydané Inšpektorátom práce Trenčín dňa 18. mája 2021, pod číslom IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/238 o uložení pokuty obchodnej spoločnosti ADDA Agency Kft. vo výške 20.000 eur za porušenie povinností na úseku nelegálneho zamestnávania, konkrétne za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. c/ zákona č. 82/2005 Z.z. Pokiaľ potom súčasťou skutkovej podstaty žalobcu je postih iného subjektu za nelegálne zamestnávanie, aj vo svetle zásad správneho trestania musí byť zabezpečené základné právo takto obvinenej osoby (žalobcu) vyjadriť sa k celému predmetu svojho obvinenia, teda aj k časti týkajúcej sa nelegálneho zamestnávania treťou osobou. Uvedené je zabezpečené aplikáciou § 7 Trestného poriadku v spojení s § 195 písm. c/ SSP a otázku spáchania nelegálneho zamestnávania poskytovateľom služby riešiť ako predbežnú s právom žalobcu na jeho vyjadrenie k nej. Žalobca ako subjekt, ktorý nebol účastníkom predchádzajúceho konania o inom správnom delikte, avšak ktoré konanie je pre neho mimoriadne závažné, pretože predstavuje základný predpoklad na uznanie jeho vlastnej viny, musí mať možnosť reagovať na prípadné významné okolnosti protiprávneho konania, ktoré primárne zodpovednostný subjekt z rozličných dôvodov sám nespochybnil, teda môže namietat aj právnu kvalifikáciu jeho skutku [pozri rozsudok najvyššieho správneho súdu z 26. júna 2024, sp. zn. 7Ssk/26/2023 zverejnený v Zbierke stanovísk a rozhodnutí najvyššieho správneho súdu 3/2024 ročník III pod poradovým číslom 7 (88/2024 ZNSS)]. Podporne možno tiež poukázať na záver Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 3AdS/261/2022, v ktorom súd vyslovil, že žalobca má vo vlastnom správnom konaní právo vzniesť námietky, ktoré mohla v priestupkovom konaní vzniesť osoba obvinená z priestupku - hoci ani nešlo o prieskum rozhodnutia o správnom trestaní. „58. S prihliadnutím na právo na vypočutie pred súdom (pôvodný preklad: právo na prerokovanie), ktoré je súčasťou práva na spravodlivý proces v zmysle článku 36 ods. 1 a nasl. Listiny základných práv a slobôd a článku 6 ods. 1 Dohovoru, záväznosť právoplatného rozhodnutia o priestupku podľa § 73 ods. 2 správneho poriadku pre "všetky správne orgány" nebráni v predložení námietok osobám, ktoré neboli účastníkmi konania o priestupku, avšak ktorým môže v dôsledku existencie takéhoto rozhodnutia vzniknúť určitá povinnosť ... 60. Pokiaľ sa práve citovaný záver týka trestného rozsudku, musí sa rovnako vzťahovať aj na právoplatné rozhodnutia o priestupku. Okolnosti zisťované v priestupkovom konaní môžu byť totiž významné pre následný vznik či uloženie povinnosti v civilnom či správnom konaní. Tak je to aj v prípade ručenia za pokutu uloženú podľa § 141a zákona o zamestnanosti. Predpokladom jeho vzniku je totiž predchádzajúce právoplatné rozhodnutie, podľa ktorého sa osoba, ktorej bol potenciálny ručiteľ subodberateľom či sprostredkovateľom, dopustila priestupku podľa § 139 ods. 1 písm. f) alebo § 140 ods. 1 písm. e) zákona o zamestnanosti. Primárny páchatel priestupku nemusí z rôznych dôvodov mať záujem sa v priestupkovom konaní brániť (napríklad vzhľadom na prebiehajúce likvidačné či konkurzné konanie), využiť opravné prostriedky alebo svoju vinu priamo uzná. Pokiaľ teda ručiteľovi už zo zákona vzniká povinnosť takto uloženú pokutu uhradiť, musí mať táto osoba rovnako možnosť spáchanie priestupku či výšku uloženej sankcie spochybnit' ..." (obdobne mutatis mutandis porovnaj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 26. júla 2011, Huseyn a iní proti Azerbajdžanu, číslo sťažnosti 35485/05, 45553/05, 35680/05 a 36085/05, podľa ktorého cit.: „vzhľadom na zásadu prezumpcie neviny a právo obžalovaného spochybnit' akýkoľvek dôkaz proti nemu musí trestný súd vykonať úplné, nezávislé a komplexné preskúmanie a posúdenie prípustnosti a spoľahlivosti dôkazov týkajúcich sa určenia viny obžalovaného bez ohľadu na to, ako boli tie isté dôkazy posúdené v iných konaniach týkajúcich sa iných obžalovaných“, prípadne rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25. júla 2013, Khodorkovskiy a Lebedev proti Rusku, číslo sťažnosti 11082/06 a 13772/05).

45. Za tohto stavu má potom žalobca v rámci konania o jeho správnom delikte zachovanú možnosť namietat všetky skutočnosti, ktoré sú relevantné pre posúdenie deliktuálnej zodpovednosti jeho poskytovateľa služby tu obchodnej spoločnosti ADDA Agency Kft. Žalobca týmto spôsobom bude mať zabezpečené právo na vypočutie, ktoré je súčasťou práva na spravodlivý proces v zmysle článku 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže nebol účastníkom konania o inom správnom delikte nelegálneho zamestnávania, avšak v dôsledku existencie takéhoto rozhodnutia môže byť uznaný vinným z „vlastného“ iného správneho deliktu.

46. K poukazu správneho súdu na § 40 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého cit.: „ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.“ a v tomto kontexte na právoplatne uloženú pokutu obchodnej spoločnosti ADDA Agency Kft. za nelegálne zamestnávania najvyšší správny súd rovnako podporne odkazuje na už zmieňovaný rozsudok tunajšieho súdu z 26. júna 2024, sp. zn. 7Ssk/26/2023 (88/2024 ZNSS), ktorý sa k tejto problematike vyjadril a podľa ktorého cit.: „ (...) Keďže administratívne konanie v danej veci je konanie o správnom trestaní, aj v tomto konaní je potrebné prihliadnuť na jednu zo základných procesných zásad trestného procesu, ktorou je posudzovanie predbežných otázok v zmysle § 7 Trestného poriadku. V trestnom konaní platí pravidlo, že orgány činné v trestnom konaní a súd posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v trestnom konaní vyskytnú. Vyriešenie predbežnej otázky má význam len pre trestné konanie vo veci. Rozhodnutie o predbežnej otázke nemožno vzťahovať na iné druhy konania. Predbežnou otázkou je skutočnosť, ktorá sama osebe nie je predmetom trestného konania, avšak jej vyriešenie je predpokladom konania a rozhodnutia vo veci samej. Ak o predbežnej otázke právoplatne rozhodol iný orgán, orgán činný v trestnom konaní a súd posudzujú túto otázku samostatne len vtedy, ak ide o posúdenie viny obvineného. (...). Žalovaný teda nie je viazaný právoplatným rozhodnutím o uložení sankcie za iný správny delikt nelegálneho zamestnávania v zmysle § 40 ods. 1 Správneho poriadku a túto otázku si posúdi sám, avšak len na účely konania o inom správnom delikte žalobcu.“

47. Najvyšší správny súd tiež ako neštandardný považuje postup prvostupňového správneho orgánu v štádiu zisťovania skutkového stavu veci, keď kontrolovaným fyzickým osobám ukrajinskej a srbskej národnosti predložil na vyplnenie zápisnice o podaní informácie v ukrajinskom / srbskom jazyku, avšak ich odpovede už neboli preložené do jazyka slovenského. V administratívnom spise sa nachádza iba vzorový preklad ukrajinskej zápisnice o podaní informácie do slovenčiny a vzorový preklad srbskej zápisnice o podaní informácie do slovenčiny, čo je však nepostačujúce. Rovnako pri takomto postupe, aký zvolil správny orgán, môže nastať situácia, kedy kontrolovaná fyzická osoba bude chcieť si určitú otázku vyjasniť, respektíve iným spôsobom reagovať na položené otázky a príslušní inšpektori z dôvodu možnej neznalosti cudzieho jazyka nebudú vedieť relevantne reagovať na ňou položené otázky, respektíve pripomienky, čo v konečnom dôsledku môže spochybniť samotné zisťovanie skutkového stavu čo do jeho výsledku z hľadiska jeho úplnosti a presnosti, tak ako to predpokladá § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

48. Ďalšie žalobcom uplatnené námietky najvyšší správny súd vyhodnotil ako nedôvodné. V prvom rade možno súhlasiť s názorom žalovaného, ako aj správneho súdu, že žalobca riadil kontrolované fyzické osoby prostredníctvom svojho koordinátora, čo jednoznačne vyplynulo z ich nezávislých vyjadrení, ale hlavne z vyjadrenia E. J. z 25. februára 2020. Z jeho vyjadrenia vyplynulo, že zadáva prácu prostredníctvom koordinátora - zamestnanca žalobcu (W. Č.), objednáva cez neho ľudí, koordinátor ich pošle, on ich následne zadeli na pracovisku, čo je opodstatnené najmä tým, že práca sa vykonáva na pracovisku objednávateľa - TESCO STORES SR, s.r.o. Tiež uviedol, že v rámci zabezpečenia práce komunikuje so W. Č., prípadne jeho zástupkyňou p. E., rovnako s nimi zabezpečuje chod prevádzky, dohovára príchody cudzincov na pracovisko. E. J. tiež uviedol, že vykonáva kontrolnú činnosť, čo napokon vyplýva z článku V bod 11 zmluvy o dielo č. GP-2019-452-SR-RE uzatvorenej medzi spoločnosťou TESCO STORES SR, s.r.o. ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom, a podľa ktorého je objednávateľ oprávnený kedykoľvek kontrolovať vykonávanie ktoréhokoľvek diela zo strany žalobcu). Možno doplniť, že predmetom zmluvy o dielo bolo vykonávanie konsolidácie požiadaviek TESCO STORES SR, s.r.o. pre dodanie jednotlivých druhov tovarov na prevádzky TESCO STORES SR, s.r.o. na území Slovenskej republiky a pod., zaistenie finálneho obsahu balení jednotlivých paliet, označovanie jednotlivých paliet, po zabalení a tiež vykonávaní nepravidelnej kontroly balení paliet vykonaných inými zhotoviteľmi pre TESCO STORES SR, s.r.o., najviac však v rozsahu 20 paliet v kalendárnom týždni. Možno sa stotožniť so záverom žalovaného, že žalobca (prostredníctvom svojich zamestnancov - pán Č. a pani E.) koordinoval pracovnú činnosť kontrolovaných zamestnancov, cudzích štátnych príslušníkov, ktorí ju vykonávali v zmluvne dohodnutých priestoroch Beckov 550, 916 38 Beckov

s tým, že až finálne výsledky týchto prác, ktoré žalobca podľa článku II ods. 1 menovanej zmluvy o dielo č. GP-2019-452-SR-RE uzatvorenej medzi objednávateľom TESCO STORES SR, a.s. a žalobcom ako zhotoviteľom, ktoré zhotovil vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, boli následne odovzdávané spoločnosti TESCO STORES SR, a.s.

49. K námietke žalobcu, že oba protokoly neboli so žalobcom (osobne) prerokované, najvyšší správny súd uvádza, že pod prerokovaním sa rozumie oboznámenie dotknutého subjektu so zistenými nedostatkami a navrhovanými alebo nariadenými opatreniami, ku ktorým sa môže tento subjekt vyjadriť. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že oba protokoly boli žalobcovi riadne doručené a zároveň bol poučený o možnosti vyjadriť sa k nim, čo napokon žalobca aj vo vzťahu k protokolu zo 07. septembra 2020 urobil, o čom svedčí následne inšpektorom práce vyhotovený dodatok č. 1 k protokolu. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobcovi bol obsah oboch protokolov známy a mal vedomosť o jednotlivých zistených nedostatkoch. Pokiaľ sa žalobca domáhal osobného prerokovania protokolov, možno len dodať, že zo zákona č. 125/2006 Z.z. nevyplýva povinnosť inšpekcie práce osobne prerokovať protokol s kontrolovaným subjektom.

50. Napokon žalobca aj s odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 117/07, III. ÚS 311/01, III. ÚS 107/07, IV. ÚS 14/07, III. ÚS 311/07, I. ÚS 265/05, I. ÚS 33/2012, III. ÚS 199/09, I. ÚS 114/08, IV. ÚS 252/04, II. ÚS 85/06, I. ÚS 96/94) a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/25/2007 namietal nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozsudku správneho súdu. V tejto súvislosti a predovšetkým s ohľadom na všeobecný, nekonkrétny spôsob, akým žalobca túto námietku uplatnil, najvyšší správny súd námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Pokiaľ žalobca mal za to, že rozhodnutie jednak žalovaného a jednak správneho orgánu je nepreskúmateľné, mal uviesť, v čom konkrétne sú tieto rozhodnutia nepreskúmateľné. Nie je úlohou súdu, si za účastníka konania domýšľať jednotlivé dôvody, na ktorých by sa mohla zakladať nepreskúmateľnosť rozhodnutia, či už žalovaného, alebo správneho súdu.

51. Vzhľadom na uvedené dôvody najvyšší správny súd využijúc pritom (aj vzhľadom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania podľa § 5 ods. 7 SSP) zákonom danú možnosť zmeny rozhodnutia správneho súdu a rozsudok správneho súdu postupom podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného z 09. februára 2022, číslo NIP/NIP_PO/BEZ/2022/2578 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

52. O trovách konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1, § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní dosiahol úspech, priznal nárok na náhradu trov konania na správnom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

53. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.